

Brüsszel, 20.3.2013
COM(2013) 165 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A
TANÁCSNAK**

**A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió felé_A Konvergencia- és Versenyképességi
Eszköz bevezetése**

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió felé A Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz bevezetése

1. BEVEZETÉS

Előzmények

A Bizottság 2012. november 28-án elfogadott „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című közleménye¹ rövid, közép- és hosszú távú intézkedésekre vonatkozó javaslatokat tartalmaz arra nézve, hogy miként kellene megszilárdítani az együttműködést és az integrációt a pénzügyi, költségvetési, gazdasági és a politikai területeken is. Az általánosságban véve a gazdaságpolitikai koordinációhoz szükséges irányítási keret, konkrétan pedig a közös valuta megerősítését célzó, rövid távon megvalósítandó intézkedések között szerepel a „szerződéses megállapodások” megkötésének lehetősége egy olyan szolidaritási mechanizmussal kiegészítve, amelynek keretében az érintett tagállamok támogatást kapnának azokhoz a versenyképességet és növekedést szolgáló, nemzeti szintű strukturális reformokhoz, amelyek elmaradása továbbgyűrűző hatással járna más tagállamok számára, végrehajtásuk ugyanakkor különös terhet róna az érintett tagállamra. Az említett konstrukció célja, hogy támogatást nyújtson az adott esetben az euróövezet egészét érintő nehézséggel szembesülő tagállamoknak, vagyis a szerződéses megállapodások és a pénzügyi támogatás kombinációját jelentő Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz segítségével lehetővé tegye az érintett tagállamok számára a szükséges reformok végrehajtását már azt megelőzően is, hogy erre önmaguk is képessé váljanak. A Bizottság terve és a négy elnöknek a valódi gazdasági és monetáris unióról szóló jelentése² alapján az Európai Tanács 2012. decemberi ülésén megállapodott a GMU kiteljesítésére vonatkozó ütemtervről. Az Európai Tanács 2013. júniusi üléséig a következő területeken folytatódik a munka: nemzeti reformok koordinációja, a GMU társadalmi dimenziója, beleértve a társadalmi párbeszédet, a kölcsönös megállapodás tárgyát képező szerződések megvalósíthatósága és részletes szabályai, valamint a szolidaritási mechanizmus³. A négy elnök decemberi jelentése a szerződéses megállapodások és a szolidaritási finanszírozási mechanizmus témáját külön is tárgyalta.

Az Európai Bizottság javaslata

A Konvergencia- és Versenyképességi Eszköznek a Bizottság által javasolt formája magában foglalta mind a kölcsönösen elfogadott szerződések, mind pedig a szolidaritási mechanizmus gondolatát. E két pillér együttes hatása szolidaritást biztosítana pénzügyi segítség formájában, és ezáltal hozzájárulna a gazdasági felelősség és a költségvetési fegyelem erősödéséhez; mindezek – a megfelelő feltételek meghatározásával – világosan rögzítésre kerülnének a szerződéses megállapodásokban. A Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz elsősorban két pillérre épülne:

¹ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/news/archives/2012/11/pdf/blueprint_en.pdf

² http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/134069.pdf

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/134353.pdf, par 12.

- Szerződéses megállapodások, amelyek meghatározzák azokat a legfőbb intézkedéseket, amelyek – megállapodott határidőkön belül történő – végrehajtására az adott tagállam kötelezettséget vállal. Ezek az intézkedések legfőképpen az európai szemeszter részeként kiadott országspecifikus ajánlások végrehajtására irányulnának, különös tekintettel azokra, amelyek a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárással kapcsolatosak.
- Pénzügyi támogatás a szerződéses megállapodásban szereplő reformok végrehajtására.

A jelen közleményben felvázolt lehetőségek és kérdések segítségével az érdekeltek állást foglalhatnak a Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz lehetséges alkalmazási körével, a támogatható tagállamok körével, az eszköz finanszírozásával, valamint azzal kapcsolatosan, hogy az eszköz milyen módon illeszkedjen az euróövezet és az Unió átfogó gazdasági irányítási rendszerébe. A közlemény célja, hogy annak az eszmecserének a részeként foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel, amelyet jelenleg az érdekelt felek, különösen az Európai Parlament, a tagállamok és a nemzeti parlamentek folytatnak a Gazdasági és Monetáris Unió megvalósításának következő lépéseiről.

2. A KONVERGENCIA- ÉS VERSENYKÉPESSÉGI ESZKÖZ: SZERZŐDÉSES MEGÁLLAPODÁSOK ÉS PÉNZÜGYI TÁMOGATÁS

2.1. A Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz mögött húzódó alapvető gondolat

A közös valutát alkalmazó tagállamok egymástól való függőségéből adódóan valamennyi tagállam számára alapvetően fontos, hogy a többi tagállam megalapozott költségvetési és gazdaságpolitikát kövessen. A válság megmutatta, hogy a szükséges reformok hiánya vagy a valamely tagállam által csak részben végrehajtott intézkedések negatív hatást gyakorolhatnak a többi országra is. Az euróövezet és az Unió új gazdasági kormányzásának részeként szükséges annak biztosítása, hogy végrehajtsák, illetőleg az eddigieknél hamarabb hajtsák végre az ahhoz szükséges strukturális reformokat, hogy megszüntethetők legyenek a bizonyos gazdaságokat jellemző fő hiányosságok. A Bizottság véleménye szerint a szóban forgó eszközt úgy alakították ki, hogy az megfeleljen az érintett országok euróövezeti tagságából adódó sajátos szükségleteinek. Az egységes valutaövezetben részt vevő tagállamok egymásra utaltsága időben meghozott, célzott reformokat tesz szükségessé. Ezért további eszközre van szükség az olyan reformok előmozdításához és támogatásához, amelyek egyes tagállamok nehézségei esetén a többi országra is pozitív hatást gyakorolhatnak.

A tagállamok által összehangolt módon és az euróövezeti dimenzióra figyelemmel végrehajtott, ambiciózus strukturális reformok valamennyi ország számára előnyösebb helyzetet eredményezhetnek azáltal, hogy a reformok a fenntartható növekedés, a foglalkoztatás és a társadalmi kohézió előmozdítását szolgálják. A magas szintű alkalmazkodási képesség és a versenyképesség valamennyi tagállam számára hatékonyabb védelmet biztosíthat a gazdasági visszaesések hatásai ellen, valamint segíthet elkerülni a káros makrogazdasági egyensúlytalanságok, valamint az azokhoz kapcsolódó gazdasági és társadalmi terhek keletkezését.

A jelenlegi uniós gazdasági felügyelet kerete önmagában is ösztönzést nyújt a reformok végrehajtásához, például a valamennyi tagállam által elérendő közös célok meghatározása, a rendszeres szakpolitikai iránymutatások és felügyelet biztosítása vagy az egymásra gyakorolt nyomás és a legjobb gyakorlatok cseréje által, egy olyan környezet kialakítása érdekében, amely elősegíti a konvergenciát és a versenyképességet, de említést érdemelnek a

közvetlenebb hatást kifejtő intézkedések is, mint például a szankciók és a makrogazdasági feltételek meghatározása.

A Bizottság tervében kifejtette, hogy miért tartja szükségesnek a meglévő keretek kibővítését egy olyan külön eszköz alkalmazásával, amely azáltal segítené a tagállamokat bizonyos kulcsfontosságú reformok végrehajtásában, hogy pénzügyi támogatást biztosít számukra a szóban forgó reformok végrehajtása során esetlegesen felmerülő társadalmi és politikai nehézségek leküzdésére szolgáló, kísérő intézkedések végrehajtásához. E reformok elsősorban és leginkább az azokat végrehajtó tagállamok, ugyanakkor tágabb értelemben az euróövezet és az Unió érdekét is szolgálják: a rugalmasabban működő tagállamok pozitívan járulnak hozzá partnerorszáaik jólétéhez, míg a szükséges reformok elnapolása azok rövid távú negatív belföldi hatásai miatt kedvezőtlen átgyűrűző hatással járhat a többi ország számára. A reformok pontosan meghatározott köréhez nyújtott pénzügyi támogatás különösen fontos lenne olyan esetekben, amikor az egyensúlyhiány annak ellenére is fennáll, hogy a tagállam teljes mértékben megfelel a számára kiadott, korábbi országspecifikus ajánlásoknak.

A Konvergencia- és Versenyképességi Eszközt úgy kellene kialakítani, hogy az biztosítékokat tartalmazzon egyrészt az abból a gondolatmenetből eredő erkölcsi kockázat megakadályozására, hogy a régóta esedékes reformok végrehajtása jutalommal jár, mert ez a reformoknak a pénzügyi támogathatóság időpontjáig való késleltetését vonná maga után, másrészt az abból eredő „tisztá veszteség” kockázatának elkerülésére, hogy olyan reform részesüljön támogatásban, amely ösztönzés nélkül is végrehajtásra kerülne. Az új pénzügyi támogatási mechanizmust csak olyan, jelentős reformok támogatására kell alkalmazni, amelyek kihatással lehetnek más tagállamokra, az euróövezetre és az Unió egészére nézve is. E feltételek mellett a mechanizmus hozzájárulna ahhoz, hogy megvalósuljanak olyan reformok, amelyek végrehajtására az események szokásos menete esetén az érintett tagállamra háruló költségek miatt egyáltalán nem, vagy nem egy adott időszakon belül kerülne sor, és amelyek esetleges késedelmes végrehajtása magasabb költségeket jelentene mind az adott tagállam, mind pedig az euróövezet és az Unió egésze számára.

2.2. Szerződéses megállapodások

Alkalmazási kör: a tagállamok részvételének feltételei

Az Európai Bizottság által tervezettek értelmében a Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz keretében létrejövő szerződéses megállapodás a már meglévő uniós felügyeleti keretre épülne, és összekapcsolná az európai szemeszter keretében tett országspecifikus ajánlásban szereplő politikai iránymutatást, valamint a strukturális reformok végrehajtásának tagállami folyamatát.

A fő kérdés, amelyre választ kell találnunk, így hangzik: mely tagállamok számára kell létrehozni a Konvergencia- és Versenyképességi Eszközt? Lehetséges válaszok:

- Az euróövezet valamennyi tagállama (kivéve a makrogazdasági kiigazítási programban részt vevő országokat⁴).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euróövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0819:FIN:HU:PDF>

- Módot kell találni arra is, hogy azok a tagállamok, amelyek nem tartoznak az euróövezethez, szerződéses megállapodást köthessenek, különös tekintettel azokra a tagállamokra, amelyek az euróövezethez való csatlakozás előkészítési szakaszában vannak. Esetükben figyelembe kell venni az előkészületek szintjét.

A másik központi kérdés arra vonatkozik, hogy milyen esetben lépjen működésbe a Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz. Az alábbi lehetőségek elképzelhetők:

- Az eszköz valamennyi részt vevő tagállam számára rendelkezésre áll.
- A Konvergencia- és Versenyképességi Eszközt abban az esetben lehet igénybe venni, amennyiben a részt vevő tagállam a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás alatt áll. A részvételnek önkéntesnek vagy kötelezőnek kellene lennie?
- A Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz akkor lép működésbe, amikor a Bizottság megfelelő felszólítást intéz valamely részt vevő tagállam felé.

Mely reformokra terjedjen ki az eszköz hatálya?

Attól függően, hogy ebben a kérdésben végül milyen döntés születik, az új eszköz végrehajtására különböző opciók állnak rendelkezésre. Például:

- Önkéntes részvétel esetén a tagállamok konkrét reformokat, és az ezekhez kapcsolódó, a vonatkozó országspecifikus ajánlásokra⁵ figyelemmel megállapított egyértelmű határidőket tartalmazó tervet nyújthatnának be. Ez a terv képezné a szerződéses megállapodás alapját.
- Ha az új eszköz az euróövezet tagállamai esetében a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás prevenciós ága keretében kerül alkalmazásra, a javasolt reformoknak magukban kell foglalniuk az említett eljárás alapján kiadott ajánlásokat és különösen azokat az intézkedéseket, amelyek fokozzák a versenyképességet, előmozdítják a pénzügyi stabilitást és a munkaerőpiac működését, továbbá fejlesztik a termékek és szolgáltatások piacát, és így a gazdaság alkalmazkodási képességét.
- A túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárásnak alávetett euróövezeti tagállamok esetében annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a felügyeleti eszközök átfedése, a szerződéses megállapodást a (kötelező) korrekciós intézkedési terv váltaná fel. Ebben az esetben a Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz alkalmazása felgyorsítaná az egyensúlytalanságok kiigazítását. A korrekciós intézkedési terv megkötésére, csak úgy, mint ezt követően a végrehajtás ellenőrzésére a makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzéséről és kiigazításáról szóló 1176/2011/EU rendeletben meghatározott eljárás alapján kerülne sor.

Kérdések a konzultáció résztvevőihez:

- Mely tagállamokra legyen alkalmazandó a Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz?
- Milyen stádiumban kerüljön aktiválásra a Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz?
- Milyen reformok minősüljenek támogatásra jogosultnak a Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz keretében? Szükség van-e küszöbérték meghatározására a

⁵ A Tanács az európai szemeszter keretében fogadta el.

támogatandó reformok méretét vagy jelentőségét illetően? Egyetért-e a fent meghatározott kategóriákkal? Amennyiben igen, miért? Amennyiben nem, miért nem?

- Lát-e más lehetőséget a támogatható reformok meghatározására, amely figyelembe veszi az új eszköz által lefedendő tagállamok helyzetét?

Az eljárás

A meglévő ellenőrzési és felügyeleti rendszereknek megfelelően a tagállami reformprogramokat a Bizottság értékelné. Ez az értékelés elsősorban a javasolt intézkedések megfelelőségére, a további reform-erőfeszítésekre, valamint arra vonatkoznak, hogy a reformok milyen mértékben kezelik a vonatkozó országspecifikus ajánlásokban felvázolt gazdasági gyengeségeket. Az értékelés vizsgálná a többi tagállamot esetlegesen érintő átgyűrűző hatásokat is, csak úgy, mint a végrehajtás megvalósíthatóságát, figyelemmel többek között a javasolt határidőkre. Ahol szükséges, ott a várható hatás értékelése kiterjedne többek között arra is, hogy az eszköz igénybevétele milyen hatást gyakorolna az államháztartás fenntarthatóságára és a társadalomra.

Mielőtt a Bizottság benyújtaná a Tanácshoz a szerződéses megállapodás jóváhagyásáról szóló hivatalos javaslatát, az elvégzett értékelés alapján megtárgyalja a terv részleteit a benyújtó tagállammal. A támogatandó reformok különbözhetnek egymástól a javaslatot benyújtó tagállam sajátos helyzetétől függően: teljes végrehajtásukhoz bizonyos esetekben rövid idő is elég, míg más esetekben a folyamat akár évekig is eltarthat.

A Tanács (adott esetben módosításokkal) jóváhagyja a javasolt speciális intézkedéseket a megállapodás szerinti ütemtervvel együtt. Amennyiben a javaslatot benyújtó tagállam és a Bizottság nem tud megegyezésre jutni, vagy ha a Tanács nem ért egyet a megállapodással, nem jön létre a szerződéses megállapodás, következésképp nem kerül sor a pénzügyi támogatás nyújtására sem.

A Bizottság az európai szemeszter részeként évente ellenőrizné a megállapodás végrehajtását, míg a tagállamok az elért eredményekről szóló jelentést beépítik nemzeti reformprogramjukba. A Bizottság értékelné a reformok végrehajtása terén elért haladást és az elfogadott reformtervek megfelelőségét, figyelemmel az érintett tagállam gazdasági helyzetének alakulására és a fennálló kihívásokra. Amennyiben szükséges, mind a Bizottság, mind pedig az érintett tagállam jogosult javaslatot tenni a szerződéses megállapodás módosítására, ami ugyanakkor új tárgyalások megkezdését vonja maga után.

Mivel a szerződéses megállapodásban foglalt intézkedések várhatóan olyan, jelentős gazdasági reformokra vonatkozó terveket tartalmaznak, amelyek a tervezett előzetes koordináció folyamatának hatálya alá tartoznak, a két eszköz között biztosítani kell a szoros kapcsolatot. E célból a Bizottság párhuzamos konzultációt kezdeményez a jelentős gazdaságpolitikai reformok előzetes koordinációjáról.

Kérdések a konzultáció résztvevőihez

- Egyetért-e azzal, hogy a javasolt szerződéses megállapodásokról a Bizottság folytatasson tárgyalásokat az érintett tagállammal?
- Egyetért-e azzal, hogy a megállapodások megkötéséről a Tanács határozzon?
- Egyetért-e azzal, hogy mind a Bizottságnak, mind pedig az érintett tagállamoknak jogot kell biztosítani arra, hogy javaslatot tegyenek a már megkötött szerződéses megállapodások módosítására? Erre milyen feltételek mellett kerülhet sor?

- Egyetért-e azzal, hogy az európai szemeszter keretében évente kelljen jelentést benyújtani a szerződéses megállapodások vonatkozásában?

2.3. Demokratikus legitimitás és elszámoltathatóság

A Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz létrehozásának egyik fő célja a tagállamok támogatása az országspecifikus ajánlásokban feltárt gyenge pontok felszámolásához szükséges főbb reformok néha nehézségekkel járó végrehajtásában. A reformfolyamatban való fokozottabb uniós részvétel feltétele a nemzeti parlamentek és egyéb tagállami érdekeltnek kellő időben történő, aktív bevonása.

A tagállamoknak – a nemzeti parlament bevonásával – el kell kötelezniük magukat a szerződéses megállapodás végrehajtása mellett, és erre lehetőség szerint még a konkrét reformterv benyújtása előtt sort kell keríteni. A nemzeti parlamentek bevonása azonban legkésőbb a megállapodás Tanács általi engedélyezését megelőzően mindenképpen szükséges. Adott esetben, valamint a tervezett reformok egyedi jellemzőitől függően egyéb nemzeti érdekelttel, mint például a szociális partnerekkel is konzultálni kell. Amennyiben releváns és indokolt, a Bizottság képviselőinek rendelkezésre kell állniuk, hogy részt vegyenek a nemzeti parlamentekkel az eszköz alkalmazásáról folytatott párbeszédben.

A demokratikus legitimitás és elszámoltathatóság uniós szintű biztosításához az Európai Parlamentet teljes mértékben be kell vonni. Tekintettel arra, hogy a Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz által várhatóan lefedendő reformintézkedések nagy jelentőséggel bírnak majd a GMU egészének megfelelő működésére nézve, a Bizottság képviselői is rendelkezésre állnak az Európai Parlamenttel folytatandó párbeszéd során, amennyiben erre szükség van. A Tanács és a tagállamok képviselőivel tervezett párbeszéd vonatkozásában kialakíthatók szabályok.

Kérdések a konzultáció résztvevőihez

- Hogyan kellene bevonni a nemzeti parlamenteket a szerződéses megállapodásokra vonatkozó döntésekbe?
- Milyen módon lenne célszerű konzultálni más, nemzeti szinten érdekelt felekkel? Pontosan mely érdekelt felekkel kell konzultációt folytatni? A folyamat melyik pontján?
- Hogyan kellene bevonni a Bizottság képviselőit a nemzeti parlamentekkel a szerződéses megállapodásokról folytatott párbeszédbe?
- Milyen formában kell biztosítani azt, hogy a Tanács és az érintett tagállamok képviselői rendelkezésre álljanak az Európai Parlamenttel a szerződéses megállapodásokról folytatott párbeszédben való részvétel céljára? Az eljárás melyik szakaszában?

3. A REFORMOK VÉGREHAJTÁSÁNAK ELŐSEGÍTÉSÉRE SZOLGÁLÓ PÉNZÜGYI TÁMOGATÁS

A Bizottság „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című javaslata úgy ítéli meg, hogy a szerkezeti reformok végrehajtásához pénzügyi támogatásra lesz szükség. Az egyik lehetőség az, hogy a részt vevő tagállamok mindegyike hozzájárul a pénzügyi támogatási mechanizmushoz. A Bizottság az új mechanizmushoz való hozzájárulási kötelezettség tekintetében is különböző lehetőségeket mérlegel: előírhatja valamennyi részt vevő tagállam vagy az összes euróövezeti tagállam számára, függetlenül attól, hogy azok

támogatásért folyamodnak-e a mechanizmusból, stb. Tekintet nélkül arra, hogy a fenti opciók közül végül melyik mellett dönt a Bizottság, a mechanizmus alapját vagy a – például a bruttó nemzeti jövedelem alapján megállapított – hozzájárulások, vagy pedig a külön erre a célra elkülönített speciális pénzügyi források képezhetik. A Bizottság mérlegeli annak lehetőségét, hogy a mechanizmus külső címzett bevételeként az uniós költségvetés részét képezze. Ezáltal a mechanizmusra nem vonatkoznának a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben megállapított felső határok. E mechanizmus létrehozására egy olyan új jogi aktussal kerülne sor, amely meghatározza a potenciális kedvezményezettek körét (pl. csak a hozzájáruló tagállamok lehetnek kedvezményezettek) és engedélyezi a kiadásokat. A Bizottság azt tervezi, hogy a mechanizmus volumenét kezdetől korlátozza. Amennyiben bebizonyosodik, hogy a mechanizmus a reformfolyamat előmozdításának eredményes és költséghatékony eszköze, a későbbiekben, az addigi tapasztalatok alapján növelhető annak volumene is. Az ilyen mechanizmusok létrehozásakor meg kell határozni azok működésének részletes szabályait is. Ezzel kapcsolatban a Bizottság vizsgálja azt a lehetőséget, hogy szerződéses megállapodásonként egy meghatározott átalányösszeg kerüljön kifizetésre, pl. költségvetési támogatásként. A szóban forgó összegek meghatározására és használatára, valamint a folyósításra a szerződéses megállapodásban rögzítendő szigorú feltételek vonatkoznának. A feltételrendszer az elfogadott reformok végrehajtásához, és nem valamely konkrét gazdasági eredmény eléréséhez kapcsolódna. A pénzügyi támogatás erősítené a GMU szociális dimenzióját is. Így például a tagállamok által biztosított finanszírozás irányulhatna a szakképzés korszerűsítésének előmozdítására vagy az aktív munkaerő-piaci politikák hatékonyságának növelésére, ugyanakkor a finanszírozás nem függhetne közvetlenül attól, hogy meghatározott számú munkanélküli ténylegesen foglalkoztatáshoz jut-e.

Az új pénzügyi eszköznek a már létező eszközökkel, például a strukturális alapokkal és elsősorban az Európai Szociális Alappal konzisztensnek és koherensnek kell lennie, valamint ki kell egészítenie ezeket. Az új pénzügyi mechanizmus többletértéke a nevezett intézkedések támogatása során a célzott, időben korlátozott és gyors támogatás lenne. Ez különösen fontos a strukturális alapok keretében a 2014–2020 közötti időszakra előirányzott makrogazdasági feltételrendszer esetében.

A lehetséges hatások maximalizálása érdekében a Bizottság fontolóra veszi azt a javaslatot, hogy a pénzügyi támogatás jóváhagyása a szerződéses megállapodásról szóló megegyezőssel egy időben, kifizetése pedig szabályos részletekben vagy a reformok elfogadott ütemtervéhez más módon kapcsolódó részletekben történjen. A pénzügyi támogatás feltétele a megállapodásban meghatározott reformok teljes és időben történő végrehajtása. Ha egy tagállam nem felel meg a szerződésnek, a Bizottság figyelmeztetéseket adhat ki, melyben – új határidő meghatározása mellett – felkéri a tagállamot az eltérés kiigazítására. Amennyiben az érintett tagállam ennek nem tesz eleget, a pénzügyi támogatás visszatartható. A Bizottság éves értékelésében tesz említést a nemteljesítések eseteiről, amelyek súlyosságuktól függően a kifizetések felfüggesztését vonhatják maguk után. Hasonló rendelkezések alkalmazandók abban az esetben is, ha a korábban végrehajtott reformokat visszavonják, vagy olyan egyéb intézkedések kerülnek meghozatalra, amelyek ellensúlyozzák az elfogadott reformok hatását.

Kérdések a konzultáció résztvevőihöz:

- Egyetért-e azzal, hogy a Konvergencia- és Versenyképességi Eszköz új pénzügyi eszközt tesz szükségessé?
- Egyetért-e azzal, hogy a pénzügyi eszköz tartozzon az EU költségvetése alá, ugyanakkor – a korábban ismertetettek szerint – ne vonatkozzanak rá a többéves pénzügyi keretben meghatározott felső határértékek? Ha nem, mit javasolna?

- Egyetért-e azzal, hogy a tagállamok által befizetendő közvetlen hozzájárulások finanszírozzák a pénzügyi mechanizmust? Az euróövezet minden tagállamát kötelezni kell a hozzájárulásra?
- Egyetért-e azzal, hogy a mechanizmus finanszírozásához szükség van konkrét pénzügyi források meghatározására? Vannak egyéb javaslatai?
- Egyetért-e azzal, hogy csak az alaphoz hozzájáruló tagállamok számára legyen nyitott a mechanizmus igénybevételének lehetősége?
- Egyetért-e azzal, hogy az elfogadott reformok nem megfelelő végrehajtása a kifizetések felfüggesztését vonja maga után?

4. KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

Az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal folytatott további eszmecsere alapján, a Bizottság 2013 folyamán terjeszti elő javaslatát.